Europaparlamentet
2019-2024

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

2022/2051(INL)

10.2.2023

YTTRANDE

från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

till utskottet för konstitutionella frågor

Europaparlamentets förslag till ändringar av fördragen
(2022/2051(INL))

Föredragande av yttrande: Juan Fernando López Aguilar

(Initiativ – artikel 47 i arbetsordningen)

PA_INL

FÖRSLAG

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor uppmanar utskottet för konstitutionella frågor att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

Medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor: övergripande överväganden

1. Europaparlamentet stöder de förslag som lades fram under plenarsammanträdet för konferensen om Europas framtid (konferensen) den 9 maj 2022 på området medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor[1]. Parlamentet upprepar sitt stöd för en gedigen uppföljning av konferensen i syfte att leva upp till slutsatserna från konferensen och medborgarnas förväntningar. Parlamentet uppmanar unionen att mer systematiskt upprätthålla rättsstatlighet och demokrati, säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna och granska efterlevnaden av alla de värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget, både vid anslutningen av nya medlemmar och kontinuerligt inom all unionspolitik och i alla medlemsstater. Parlamentet påminner om att ett fullständigt genomförande av många av de åtgärder som föreslagits vid konferensen inte skulle kräva fördragsändringar utan lagändringar och/eller bättre genomförande av befintlig lagstiftning.

2. Europaparlamentet påpekar att antagandet av flera lagstiftningsförslag på området med frihet, säkerhet och rättvisa har varit långsamt eller till och med blockerat, trots det akuta behovet av åtgärder. Parlamentet begär att kommissionen ska bygga vidare på flertalet studier från Europaparlamentets utredningstjänst om kostnaderna för uteblivna åtgärder på EU-nivå på dessa områden[2]. Parlamentet begär att enhällighetskraven ersätts när det gäller antagande av lagstiftning på dessa områden i fördragen, inbegripet användningen av övergångsklausuler med förfaranden för majoritetsomröstning, och att det ordinarie lagstiftningsförfarandet används systematiskt i syfte att stärka unionens handlingskraft. Parlamentet anser, med tanke på att dessa frågor är särskilt känsliga, att varje ändring av dessa röstningskrav i rådet bör säkerställa rättvist fördelade röstvikter så att mindre länders intressen skyddas.

3. Europaparlamentet anser att de principer som fastställs i avdelning I EU-fördraget, särskilt artiklarna 2, 4.2, 4.3, 5 och 6, fullt ut bör respekteras i alla ändringar i fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna på området med frihet, säkerhet och rättvisa.

4. Europaparlamentet understryker att artikel 68 i EUF-fördraget i praktiken har utnyttjats av Europeiska rådet som initiativrätt på området frihet, säkerhet och rättvisa. Parlamentet understryker att Europeiska rådets antagande av fleråriga operativa program på detta område utan skyldighet att samråda med parlamentet eller kommissionen bör ses över med tanke på den särskilt allvarliga inverkan som denna

[1] Detta gäller särskilt följande förslag: 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 och 45.
[2] En översikt finns här: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/631730/EPRS_BRI (2019) 631730_EN.pdf.

politik har på medborgarnas grundläggande rättigheter. Parlamentet begär att parlamentet och rådet ges denna behörighet på lika villkor.

Demokrati, rättsstatlighet och skydd av grundläggande rättigheter

5. Europaparlamentet påpekar att unionens främsta politiska instrument för att hantera och avvärja hot och kränkningar av rättsstatsprincipen på systemnivå i medlemsstaterna, artikel 7 i EU-fördraget, hittills har varit ineffektivt med tanke på att rättsstatssituationen ytterligare har försämrats sedan förfarandet avseende både Polen och Ungern aktiverades.[3] Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att reformera artikel 7 i EU-fördraget enligt följande: ändra rådets tröskelvärden vid röstning i artikel 7.1 i EU-fördraget från en majoritet på fyra femtedelar till omröstning med kvalificerad majoritet, och avskaffa enhällighetskravet i artikel 2 i EU-fördraget; kräva att rådet uppmanar en företrädare för det organ som inlämnat det motiverade förslaget att lägga fram det, skyndsamt lämna en fullständig redogörelse i varje skede av förfarandet till den institution som aktiverar artikel 7.1 i EU-fördraget[4], anordna minst två utfrågningar per halvår för varje berört land på ett regelbundet, strukturerat och öppet sätt, samt utarbeta utkast till landsspecifika rekommendationer och utvärdera genomförandet av dessa i enlighet med artikel 7.1 i EU-fördraget; involvera parlamentet och kommissionen i utarbetandet av formerna för utfrågningarna enligt artikel 7.1 i EU-fördraget[5]; göra det möjligt för parlamentet att aktivera artikel 7.2 i EU-fördraget; ange att medlemsstaterna, kommissionen och parlamentet ska överväga att aktivera artikel 7.2 i EU-fördraget om förfarandet enligt artikel 7.1 i EU-fördraget varar längre än fem år; ytterligare specificera de rättigheter som följer av tillämpningen av fördragen och som får upphävas enligt artikel 7.3 i EU-fördraget, inbegripet rätten att inneha ordförandeskapet i rådet; uppmana Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) att lämna sina synpunkter under utfrågningarna inom ramen för artikel 7.1.

6. Europaparlamentet noterar avsaknaden av initiativ och effektiva åtgärder från kommissionen, inbegripet överträdelseförfaranden, för att bemöta överträdelser eller bristande tillämpning av unionsrätten på områdena frihet, säkerhet och rättvisa, trots tecken på att situationen i flera medlemsstater försämras. Parlamentet konstaterar att de upprepade uppmaningarna från parlamentet om åtgärder inte har besvarats. Parlamentet anser därför att dess möjligheter att granska kommissionens verksamhet måste stärkas när det gäller övervakning och upprätthållande av unionsrätten.

7. Europaparlamentet konstaterar att fördragen för närvarande inte innehåller någon rättslig grund för att införa lagstiftning i syfte att försvara och främja de gemensamma värden som uttrycks i artikel 2 i EU-fördraget och att denna avsaknad allvarligt har begränsat unionen när det kommer till att skapa lämpliga och effektiva mekanismer för att avhjälpa nationella hot mot och åsidosättanden av de gemensamma värdena.

---

[3] Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2020 om de pågående utfrågningarna inom ramen för artikel 7.1 i EU-fördraget: Polen och Ungern (2020/2513(RSP)) Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2022 om de pågående utfrågningarna inom ramen för artikel 7.1 i EU-fördraget: Polen och Ungern (2022/2647(RSP))

[4] Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2020 om de pågående utfrågningarna inom ramen för artikel 7.1 i EU-fördraget: Polen och Ungern (2020/2513(RSP))

[5] Europaparlamentets resolution av den 7 oktober 2020 om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter (2020/2072(INI))

Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse för allas vårt skydd att unionen har förmåga att på ett effektivt sätt bemöta varje demokratisk tillbakagång i medlemsstaterna. Parlamentet efterlyser en bestämmelse som skulle göra det möjligt för unionen att genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet införa nya mekanismer för strukturell övervakning och bedömning av utvecklingen i varje medlemsstat vad gäller värdena i artikel 2 i EU-fördraget och upprätthållandet av dessa. Sådana mekanismer bör inbegripa årliga rapporter med en bedömning av huruvida det i var och en av medlemsstaterna har förekommit brister eller en risk för ett allvarligt åsidosättande eller ett faktiskt åsidosättande av värdena i artikel 2 i EU-fördraget, landsspecifika rekommendationer åtföljda av tidsfrister för genomförande, mål och konkreta åtgärder som ska vidtas samt riktmärken för att mäta framsteg och koppla dem till relevanta verkställighetsåtgärder. Parlamentet anser att denna bestämmelse bör göra det möjligt att inrätta ytterligare verkställighetsmekanismer, inbegripet lämpliga finansiella åtgärder som ska vidtas av rådet med kvalificerad majoritet, såsom innehållande av åtaganden och betalningar, även i fall utan direkt koppling till en sund ekonomisk förvaltning av unionens budget eller skyddet av unionens ekonomiska intressen. Parlamentet understryker att införandet av en sådan mekanism kommer att bidra till att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna och därmed förbättra hur principen om ömsesidigt erkännande fungerar.

8. Europaparlamentet begär att stadgan om de grundläggande rättigheterna ska ingå som det andra kapitlet i fördraget om Europeiska unionen så att grundläggande rättigheter och friheter får en mer framträdande plats i grundfördragen. Parlamentet begär att det i fördragen införs en övergripande bestämmelse om grundläggande rättigheter liknande artiklarna 8, 9 och 10 i EUF-fördraget, så att unionens övergripande skyldighet att införliva ett perspektiv för grundläggande rättigheter i all politik på alla nivåer och i alla skeden tydligare integreras, för att tvinga medlagstiftarna liksom unionens alla institutioner, organ och byråer samt medlemsstaterna att respektera EU:s grundläggande rättigheter och främja tillämpningen av dessa när de tillämpar unionsrätten. Parlamentet anser dessutom att det är nödvändigt att göra det obligatoriskt för unionens institutioner, organ och byråer att inkludera mekanismer för övervakning av de grundläggande rättigheterna och tillhörande utvärderingsklausuler, vilka bör innehålla tydliga mål och riktmärken, särskilt när lagstiftning antas på politikområden som berör grundläggande rättigheter, inbegripet området med frihet, säkerhet och rättvisa (ökad integrering av grundläggande rättigheter).

9. Europaparlamentet påminner om att medborgarnas förväntningar, såsom de uttrycktes vid konferensen, går utöver den strikta tolkningen av artikel 51 första stycket i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken stadgan gäller medlemsstaterna endast när dessa tillämpar unionsrätten, och att målet bör vara att göra de grundläggande rättigheterna så verkningsfulla som möjligt. Parlamentet efterfrågar därför en utvidgning av tillämpningsområdet för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i förhållande till medlemsstaterna. I detta syfte anser parlamentet att artikel 51.1 i stadgan skulle kunna ses över så att det anges att de rättigheter som erkänns av stadgan bör skydda människor närhelst medlemsstaterna agerar inom ramen för en unionsbefogenhet, oavsett om den är exklusiv eller delad,

även om en sådan befogenhet ännu inte har utövats av unionen.[6]

10. Europaparlamentet begär att en stadga för EU-medborgarskapet ska upprättas som ger medborgarna specifika rättigheter och friheter, vilket skulle göra europeiska värderingar och rättigheter mer konkreta för unionsmedborgarna.

11. Europaparlamentet påpekar att unionsmedborgarskapet beviljas på grundval av medborgarskap i en medlemsstat, vilket begränsar tillträdet till de därav följande rättigheterna för utländska medborgare som är bosatta på EU:s territorium, såsom tredjelandsmedborgare som har ställning som varaktigt bosatta i EU. Parlamentet efterlyser en översyn av artikel 20 i EUF-fördraget genom att en ny punkt 20.2a införs, enligt vilken åtnjutandet av de rättigheter som anges i artikel 20.2 bör utvidgas till att omfatta tredjelandsmedborgare som är bosatta på EU:s territorium, inbegripet tredjelandsmedborgare med ställning som varaktigt bosatta i EU, utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att bevilja medborgarskap. Parlamentet efterfrågar ett förbud i fördragen mot de system för medborgarskap genom investering där nationellt medborgarskap, i kombination med unionsmedborgarskap, erbjuds tredjelandsmedborgare i utbyte mot i första hand ekonomiska motprestationer.

12. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater inte ger medborgare som är bosatta i andra medlemsstater rösträtt i nationella val. Parlamentet anser att detta strider mot europeiska demokratiska värderingar eftersom dessa unionsmedborgare därmed berövas sin rösträtt på grund av att de har utövat sin grundläggande rättighet till fri rörlighet enligt unionsrätten. Parlamentet anser att principen om varje unionsmedborgares rätt att rösta i lokala, regionala och nationella val samt val till Europaparlamentet bör förankras i fördragen.

13. Europaparlamentet begär att Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) inrättas som en oberoende människorättsmyndighet liknande nationella människorättsinstitutioner och i linje med FN:s generalförsamlings Parisprinciper från 1993, för att skydda och främja Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inom all politik och praxis i unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna när de tillämpar unionsrätten. Parlamentet anser att detta i fördragen kräver en rättslig grund för inrättande av en EU-myndighet för grundläggande rättigheter, för att garantera myndighetens oberoende och inför det ordinarie lagstiftningsförfarandet för antagande och ändringar av dess mandat. Parlamentet vill att denna nya myndighet ska ha rätt att väcka talan rörande åsidosättande av stadgan enligt artikel 263 i EUF-fördraget. Parlamentet efterlyser en utvidgning av dess mandat, inbegripet befogenheten att hantera klagomål och obligatoriska samråd mellan kommissionen och FRA när förslag till rättsakter eller rekommendationer utarbetas som påverkar de grundläggande rättigheterna.

14. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ge Europeiska datatillsynsmannen befogenhet att väcka talan enligt artikel 263 i EUF-fördraget rörande åsidosättande av rätten till dataskydd.

15. Europaparlamentet efterlyser införande i EUF-fördraget av en ny delad EU-befogenhet

[6] Mot bakgrund av generaladvokat Sharpstons förslag till avgörande av den 30 september 2010, Gerardo Ruiz Zambrano/Office national de l'emploi (ONEM), C-34/09.

för att inrätta en effektiv rättslig ram mot desinformation.

16. Europaparlamentet beklagar djupt att övergripande unionslagstiftning om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning fortfarande inte har antagits sedan kommissionens förslag från 2008 på grund av blockeringar i rådet, trots upprepade uppmaningar från parlamentet. Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att EU:s åtgärder för att bekämpa diskriminering på grundval av artikel 19 i EUF-fördraget vidtas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att säkerställa en enhetlig miniminivå för skydd inom unionen av personer som utsätts för diskriminering. Parlamentet begär att artikel 19 i EUF-fördraget också ska omfatta diskrimineringsgrunderna kön, könsidentitet, könsuttryck och könskaraktär, socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet och börd, samt intersektionell diskriminering.

17. Europaparlamentet efterlyser ett införande i artikel 8 i EUF-fördraget av en hänvisning till ojämlikhet mellan könen och ett krav om att unionen, inom sina olika politikområden, ska sträva efter att bekämpa alla former av könsrelaterat våld, inbegripet genom att vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga och bestraffa dessa kriminella handlingar och stödja och skydda offren.

18. Europaparlamentet efterlyser ett införande i artikel 10 i EUF-fördraget av kön, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär och alla andra diskrimineringsgrunder som omnämns i artikel 21.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, det vill säga hudfärg, genetiska särdrag, språk, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet och börd, för att bekämpa diskriminering i samband med fastställande och genomförande av politik och åtgärder.

19. Europaparlamentet efterlyser ett införande av kön, könsidentitet, könsuttryck och könskaraktär i artikel 21.1 i stadgan, så att även diskriminering på dessa grunder förbjuds uttryckligen.

20. Europaparlamentet betonar att artikel 2 i EU-fördraget uttryckligen omfattar rättigheter för personer som tillhör minoriteter bland unionens konstitutionella principer. Parlamentet efterlyser åtgärder, inbegripet EU-lagstiftning, för att skydda personer som tillhör minoriteter och skydda de traditionella nationella och språkliga minoriteternas kulturer och språk (ändringsförslag 26 PPE). Vidare begär parlamentet att unionen ansluter sig till den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk och ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter.

21. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att säkerställa rätten till tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter för alla EU-invånare. Parlamentet efterlyser ett införande av en ny artikel i stadgan om de grundläggande rättigheterna, om rätten för var och en att bestämma över sin egen kropp och att ha fri tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och tillhörande information samt till alla relaterade hälso- och sjukvårdstjänster utan diskriminering, inbegripet säker och laglig abort. Parlamentet begär att artikel 4.2 k i EUF-fördraget ska ersättas med ”gemensamma angelägenheter i fråga om säkerhet när det gäller folkhälsa samt skydd av människors hälsa, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter”.

22. Europaparlamentet begär att klimatmålet ska införas i artikel 37 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

23. Europaparlamentet begär att åtgärder som berör familjerätt som har gränsöverskridande följder ska antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring

24. Europaparlamentet bekräftar de mål och allmänna principer som ligger till grund för den gemensamma politiken för gränser, asyl och invandring i fördragen, såsom fri rörlighet utan inre gränskontroller och effektiv gemensam gränsförvaltning enligt artiklarna 67, 77 och 79.2 b i EUF-fördraget, non-refoulement enligt artikel 78.1 i EUF-fördraget, rättvis behandling av tredjelandsmedborgare, bekämpning av irreguljär migration och människohandel, eller principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna enligt artikel 80 i EUF-fördraget, som bör användas som en kompletterande rättslig grund för lagstiftning enligt detta kapitel i fördraget.

25. Europaparlamentet anser att dessa utgör en god grund för att tillmötesgå de uppmaningar från medborgarna som uttrycktes vid konferensen[7] och som inbegrep en förstärkning av EU:s roll i fråga om laglig migration, asyl, hantering av irreguljär migration, bekämpning av människosmuggling och en fullgod förvaltning av Europeiska unionens gemensamma gränser, samtidigt som de grundläggande rättigheterna respekteras, samt en reform av det gemensamma europeiska asylsystemet, en enhetlig tillämpning av gemensamma regler i alla medlemsstater för mottagande av migranter och förbättringar av integrationspolitiken i samtliga medlemsstater.

26. Europaparlamentet betonar dock att åtgärderna på EU-nivå fortfarande är ofullständiga på grund av framför allt den institutionella obalansen mellan medlagstiftarna. Parlamentet rekommenderar därför att det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpas på all unionspolitik som rör gränskontroller, asyl och invandring, inbegripet utvärderingen av genomförandet av denna politik (artikel 70 i EUF-fördraget). Parlamentet begär att fler befogenheter ska delas mellan EU och medlemsstaterna för att uppnå målen i avdelning V kapitel II i EUF-fördraget och med full respekt för principerna om subsidiaritet och proportionalitet, inbegripet integrationsåtgärder, som för närvarande inte ingår, trots att integration och inkludering av tredjelandsmedborgare är grundläggande för att nå framgång i ansträngningarna att utveckla gemensamma regler som rör deras ankomst till och vistelse i EU och som utgör en viktig del av genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet.

Straffrättsligt samarbete och polissamarbete

27. Europaparlamentet anser att övergripande lagstiftningsåtgärder för att införa principer om minimistandarder i EU:s straffrätt skulle öka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna och därmed leda till ett effektivare rättsligt samarbete samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras. Parlamentet efterlyser införande av en befogenhet

[7] Rekommendationerna nr 41–45, se https://www.europarl.europa.eu/resources/library/media/20220509RES29121/20220509RES29121.pdf.

för unionen i artikel 82 i EUF-fördraget att fastställa minimistandarder för kvarhållande och förvarsförhållanden före rättegång samt för tillåtlighet av bevis, med full respekt för rätten till en rättvis rättegång i straffrättsliga förfaranden. Parlamentet begär att fördragen ändras för att kodifiera EU-domstolens rättspraxis när det gäller begränsningen, i undantagsfall, av ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden som utfärdats av en medlemsstat om det finns systembrister eller generella brister som påverkar rättssystemet i den medlemsstaten.

28. Europaparlamentet begär att parlamentet i större utsträckning ska delta i det särskilda lagstiftningsförfarandet enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget, som rör identifiering av nya områden med särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag. Parlamentet begär att miljöbrott, hatbrott och hatpropaganda samt könsrelaterat våld ska införas i förteckningen över ”eurobrott”.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	6.2.2023
Slutomröstning: resultat	+: 35 –: 18 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Theresa Bielowski, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Annika Bruna, Lena Düpont, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Cornelia Ernst, Maria Grapini, Evin Incir, Sophia in ‘t Veld, Patryk Jaki, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Erik Marquardt, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Isabel Santos, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Susanna Ceccardi, Gwendoline Delbos-Corfield, José Gusmão, Dietmar Köster, Alessandra Mussolini, Matjaž Nemec, Janina Ochojska, Anne-Sophie Pelletier, Thijs Reuten, Axel Voss
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Aurélia Beigneux, Milan Brglez, Katalin Cseh, Marie Dauchy, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Max Orville, Mounir Satouri

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

35	+
S&D	Katarina Barley, Milan Brglez, Paolo De Castro, Maria Grapini, Evin Incir, Łukasz Kohut, Dietmar Köster, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Theresa Bielowski, Matjaž Nemec, Thijs Reuten, Isabel Santos, Elena Yoncheva
Renew	Katalin Cseh, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Ramona Strugariu
Verts/ALE	Patrick Breyer, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Erik Marquardt, Diana Riba i Giner, Mounir Satouri, Tineke Strik
The Left	Konstantinos Arvanitis, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier, Miguel Urbán Crespo

18	-
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, Lena Düpont, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Alessandra Mussolini, Janina Ochojska, Paulo Rangel, Axel Voss, Javier Zarzalejos
ID	Aurélia Beigneux, Annika Bruna, Susanna Ceccardi, Marie Dauchy, Tom Vandendriessche
ECR	Patryk Jaki
NI	Milan Uhrík

0	0

Teckenförklaring:
+ : Ja-röster
- : Nej-röster
0 : Nedlagda röster